

MARJA (55) IS MOEDER VAN DRIE ZOONS EN
WERKT ALS SALES- EN MARKETINGMANAGER.
NA EEN RADICALE BAARMOEDERVERWIJDERING
KWAM ZE ABRUPT IN DE OVERGANG.

‘Alles wat voor mij symbool stond voor vrouw-zijn was in één klap weg’

“Baarmoederhalskanker in een vergevorderd stadium, veroorzaakt door HPV; die diagnose kreeg ik zes jaar geleden. Wat volgde, was een radicale baarmoederverwijdering: mijn baarmoeder, eierstokken, eileiders, weefsel en lymfeklieren werden weggehaald. Alles wat voor mij symbool stond voor vrouw-zijn, vruchtbaarheid en kracht was er niet meer. Van een geleidelijke overgang was geen sprake. Hij kwam als een mokerslag, maar daar was ik niet mee bezig. Ik had maar één focus: beter worden.

Een jaar later kreeg ik opnieuw slecht nieuws. Er was een uitzaaiing in het kleine bekken gevonden. In één klap bevond ik me weer in die denderende trein van ziekenhuisbezoeken, deze keer met chemotherapie

en bestralingen. Toen dit achter me lag, voelde ik me uitgeput en leeg vanbinnen. Mijn lijf had het overleefd, maar mezelf was ik kwijtgeraakt. Die sportieve, levendige vrouw die ik eens was, was verdwenen. Hele middagen lag ik in bed. Ik herkende mezelf niet meer.

Pas later besepte ik dat dit niet alleen kwam door mijn herstel van kanker, maar ook door de overgang. In eerste instantie wist ik niet hoe ik mezelf moest helpen. Ik had altijd voor anderen gezorgd. Toen mijn lichaam niet meer meewerkte, werd ik gedwongen voor mezelf te zorgen. Om te ontdekken wat ik nodig had, moest ik opnieuw leren luisteren, niet met mijn hoofd, maar met mijn hart. En dat bleek een levensles.

Met hulp van fijne professionals hervond ik stap voor stap mijn kracht. Ik bezocht een psychotherapeut, een diëtiste, een oncologisch fysiotherapeut, een ergotherapeut en een oedeemtherapeute, die me niet alleen lichamelijk, maar ook mentaal hielpen. De hormoonpleisters die ik kreeg voorgeschreven, gaven mijn lijf rust.

Maar het grootste lichtpunt in die tijd was Ulius, mijn energieke jachthond. Hij bracht me letterlijk weer in beweging. Ook op dagen dat ik moe of verdrietig was, moest ik met hem naar buiten. Zijn enthousiasme, trouw en levenslust maakten dat ik me weer verbonden voelde met de natuur, het leven en mezelf. Wat mij overkwam, bracht me dicht bij mijn kern. De Marja van nu leeft bewuster, zachter en echter en heeft vertrouwen in de toekomst.

Die ervaring wil ik doorgeven. Als ervaringsdeskundige voor Stichting Olijf, een patiëntenorganisatie voor iedereen die geraakt is door gynaecologische kanker, begeleid ik nu vrouwen die, net als ik tijdens mijn herstel, zoeken, twijfelen en bang zijn. Voor mij is het waardevol en zelfs helend om een stukje met ze mee te lopen en hun zelfvertrouwen te zien groeien. Tegen alle vrouwen die kampen met overgangsklachten wil ik zeggen: zoek hulp. Blijf voelen en luisteren, net zo lang tot je vindt wat bij jou past. Want het mooiste wat je kunt worden, is jezelf; de persoon die je diep vanbinnen al was.”